

POVEȘTI ILUSTRATE

DORU ȘI JOCUL CARE CONTINUĂ

Poți pierde o rundă și păstra bucuria de a fi împreună

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Cutia de pe raft

Doru scoase din dulap o cutie cu capac. Înăuntru se aflau opt jetoane rotunde, cu spatele galben și câte o stea. Pe față aveau flori, stejari, pești și norișori, câte două din fiecare.

Își schimbase hanoracul cu o cămașă crem și o vestă verde-turcoaz, fiindcă astăzi primea o musafiră pe terasă. Lina, veverița roșcată cu fundă roz, promisese că vine să joace. Doru își imaginase deja că avea să găsească toate perechile.

POVESTEA · 2 / 25

Musafira de pe trepte

Lina veni pe cărarea de piatră și urcă treptele terasei. Doru îi ținu ușa, cu jocul strâns sub braț.

- Am pregătit pernele, spuse el.

Se așezară de-o parte și de alta a mesei joase. Din grădină se vedeau meri și un stejar, iar de pe streașină se mișcau steguleț colorate.

Lina își potrivi coada lângă pernă. Nu se grăbea să înceapă până când Doru nu desfăcu bine capacul cutiei.

POVESTEA · 3 / 25

Opt jetoane

Veverița așeză patru jetoane, iar Doru încă patru. Le întoarseră pe toate cu steaua în sus și le amestecară, fără să se uite la desene.

Pe masă începeau două rânduri de câte patru. Lina îndreptă un jeton care stătea peste altul.

- Așa le vedem pe toate.

Doru își frecă lăbuțele. Cunoștea desenele din cutie și asta îl făcea să se simtă foarte priceput, deși nu știa unde ajunsese niciunul.

POVESTEA · 4 / 25

Regula de la început

Înainte de prima întoarcere, hotărâră regulile: fiecare întorcea două jetoane la rândul lui. Dacă aveau același desen, le păstra. Dacă erau diferite, le arăta, apoi le punea la loc cu steaua în sus.

- Jucăm pe rând chiar și după ce găsim o pereche, spuse Lina.

Doru încuviință. Era regula aleasă de amândoi. Niciunul nu avea să o schimbe mai târziu doar fiindcă îi convenea altfel.

POVESTEA · 5 / 25

Peștele și norul

Doru începu. Întoarse un pește cu ochi mari, apoi un norișor. Nu semănau deloc.

- Poate a doua oară, spuse Lina.

Ursulețul privi bine locurile înainte să le acopere. Îi plăceau peștii și hotărî că pe aceea îi căuta mai întâi.

Pe partea cealaltă a mesei, Lina își ținea labele în poală până când îi venea rândul. Așteptarea părea ușoară când nu aveai tu o pereche de găsit.

POVESTEA · 6 / 25

Două desene diferite

Lina întoarse o floare și un stejar. Le arătă amândurora, apoi le puse la loc. Doru urmări stejarul și simți o idee mică pornind.

Poate știa unde fusese al doilea copac. Întinse laba spre un jeton, dar se opri. Nu îl văzuse încă. Numai își dorea foarte mult să fie acolo.

Când îi veni rândul, întoarse o floare și un pește. Peștele era bun de ținut minte. Floarea îl încurca puțin.

POVESTEA · 7 / 25

Stejarii Linei

Lina alese jetonul cu stejarul pe care îl văzuse și încă unul de pe celălalt rând. Sub el apăru același desen.

- Doi stejari!

Își puse perechea pe marginea pernei, cu ambele imagini la vedere. Doru zâmbi pentru o clipă, apoi privi locul gol de pe partea lui.

În grădină, stejarul adevărat își mișca frunzele. Pe masă, cei doi stejari mici ajunseseră la Lina. Jocul începea să nu mai arate ca în închipuirea ursulețului.

POVESTEA · 8 / 25

Perechea cu ochi mari

Veni rândul lui Doru. Își aminti peștele din primul tur și pe cel văzut mai târziu. Îi întoarse pe amândoi.

Erau la fel: coadă rotundă și ochi foarte mari.

- I-am găsit!

Lina bătu din labe. Doru își puse perechea lângă pernă și își îndreptă vesta. Acum aveau fiecare câte una. Îi reveni zâmbetul, atât de repede încât uită pentru o vreme nodul de mai devreme.

POVESTEA · 9 / 25

Patru rămase

Pe masă mai erau patru jetoane: două flori și doi norișori, toate acoperite. Lina întoarse o floare și un nor. Le puse la loc.

Doru se uită atent, dar un steguleț de sub streașină fosni chiar atunci și îi fură privirea. Când reveni la masă, nu mai era sigur care jeton fusese floarea.

Ar fi vrut să întrebe, însă își aminti că încercau să țină minte singuri. Respiră și alese două locuri.

POVESTEA · 10 / 25

Aproape o pereche

Primul jeton arăta o floare. Al doilea, un nor.

Doru se încruntă. Erau atât de aproape unul de altul încât aproape păreau făcute să se potrivească. Numai că desenele rămâneau diferite.

- Nu sunt pereche, spuse el încet.

Le întoarse cu steaua în sus. Lina nu îi grăbi mâna și nu îi arătă unde greșise. Așteptă până termină. Ursulețul își puse labele în poală, dar degetele încă voiau să schimbe alegerea făcută.

POVESTEA · 11 / 25

Norii se întâlnesc

Lina își amintea cele două locuri cu norișori. Îi întoarse și îi așeză lângă stejari.

Acum ea avea două perechi, iar Doru una. Pe masă rămăseseră numai florile.

Ursulețul văzu imediat că erau identice când le întoarse. Își puse perechea lângă pești. Primul joc se terminase la egalitate.

Doru răsuflă ușurat. Îi plăcea rezultatul, dar observă că se bucurase mai puțin de joc cât timp se temuse că va pierde.

POVESTEA · 12 / 25

Mai încercăm o dată

Lina propuse încă un joc. Amestecară din nou toate cele opt jetoane, fără să păstreze niciunul în locul cunoscut.

De data aceasta începu veverița. Doru era sigur că știa acum cum să fie atent. Își așeză perna mai aproape și privi masa fără să clipească prea des.

Numai că memoria nu asculta de încruntarea lui. Unele locuri se legau repede de desene, altele se amestecau. Jocul nou avea să aibă propria lui poveste.

POVESTEA · 13 / 25

Un nor pe margine

La amestecarea pentru al doilea joc, Doru întinse jetoanele prea aproape de cutie. Unul alunecă pe sub marginea ei. Ursulețul văzu numai șapte stele galbene pe masă.

- Lipsește unul, spuse Lina înainte să întoarcă vreun jeton.

Doru ridică puțin cutia. Dedesubt se vedea marginea galbenă a jetonului ascuns. Se pregătiseră să înceapă, dar era mai bine să îndrepte întâi masa.

POVESTEA · 14 / 25

Oprire pentru îndreptat

Lina scoase jetonul de sub cutie și îl ținu cu steaua în sus, fără să privească desenul.

- Refacem jocul? întrebă el.

- Da. Așa e corect pentru amândoi.

Doru descoperi că uneori era bine să te oprești chiar înainte de a începe. O greșeală de pregătire putea fi îndreptată fără ceartă și fără să dea cineva vina pe altcineva.

POVESTEA · 15 / 25

Loc pentru toate opt

Adunară toate jetoanele și mutară cutia pe banca de lângă perete. Doru le numără, atingând fiecare stea galbenă o singură dată. Erau opt.

Lina lăsă spațiu între cele două rânduri, apoi verificară marginile mesei. Nimic nu mai putea aluneca sub cutie. Amestecară din nou jetoanele, cu fețele ascunse. Pregătirea nu le spunea cine avea să câștige. Le dădea însă amândurora aceeași șansă de a vedea și de a încerca.

POVESTEA · 16 / 25

Jocul de la capăt

De această dată toate jetoanele aveau loc și cutia nu ascundea nimic. Lina începu cu o floare și un pește. Doru întoarse doi norișori diferiți ca loc, dar identici ca desen.

Își puse perechea lângă pernă. Veverița găsi stejarii la turul următor. Apoi Doru întoarse o floare și un pește, iar Lina reținu locurile.

Ursulețul o văzu cum se gândește. Prietena lui nu ghicea mereu. Privea, își amintea și încerca, la fel ca el.

POVESTEA · 17 / 25

Perechile se adună

Lina găsi peștii, apoi, după o încercare nereușită a lui Doru, găsi și florile. Avea trei perechi. Ursulețul avea una, cea cu norișori.

Pe masă nu mai rămăsese niciun jeton. Nu era ceva ce se putea schimba întorcând încă unul.

Doru își lăsă capul în jos. Se pregătise atât de mult să câștige, încât pierderea îl luă prin surprindere, deși văzuse perechile adunându-se chiar în fața lui.

POVESTEA · 18 / 25

Oftez și spun

- Am pierdut, spuse ursulețul.

Vocea îi ieși mai aspră decât voise. Lina își opri lăbuțele lângă jetoane.

- Vrei o pauză?

Doru încuviință. Nu răsturnă masa și nu strânse jocul. Își lăsă labele pe genunchi și oftă lung. În burtă avea o căldură supărătoare.

- Voiam foarte mult să câștig.

Lina ascultă. Nu îi spuse că n-ar trebui să fie trist. Îi lăsă timp să fie dezamăgit fără să strice lucrurile din jur.

POVESTEA · 19 / 25

Zâmbetul de dincolo

După o vreme, Doru ridică privirea. Lina se uita la cele trei perechi ale ei. Zâmbea, dar își ținea bucuria mică, de parcă nu știa dacă avea voie s-o arate.

Ursulețul își aminti cum se simțise când găsise peștii. Și ea muncise să țină minte. Și ea avea un motiv să se bucure.

Tristețea lui nu dispăru pe loc. Totuși, lângă ea începea acum și un alt gând: prietena lui jucase bine.

POVESTEA · 20 / 25

Bravo, Lina

- Bravo, spuse Doru. Ți-ai amintit unde era floarea pe care eu o uitasem.

Lina ridică ochii și zâmbi larg.

- Mulțumesc! M-am uitat când ai întors-o tu.

Ursulețul dădu din cap. Nu pierduse fiindcă jocul nu îl plăcea sau fiindcă el nu mai știa nimic. În runda aceasta, Lina găsise mai multe perechi.

Spunând bravo, nu își ascundea dezamăgirea. Recunoștea și ceea ce făcuse bine celălalt.

POVESTEA · 21 / 25

O pauză adevărată

Strânseră jetoanele în tavă și băură apă. Doru își desfăcu puțin nasturele de sus al vestei. Vântul din grădină îi răcori obrajii.

- Nu trebuie să câștigi următorul joc ca să fie bine, spuse Lina. Putem și să ne oprim.

Ursulețul privi cutia de pe bancă. Îi plăceau desenele, întoarcerea jetoanelor și clipa când își amintea un loc. Îi plăcea și că Lina stătea încă pe perna din fața lui.

POVESTEA · 22 / 25

Alt scop pentru o rundă

- Vreau să mai jucăm, spuse Doru. Dar putem încerca împreună să găsim toate perechile?

Lina încuviință. Hotărârâ noua regulă înainte să înceapă: întorceau pe rând, dar aveau voie să vorbească și puneau toate perechile în aceeași tavă.

Nu schimbau rezultatul jocului terminat. Acela rămânea câștigat de Lina. Acum alegeau un alt fel de joc, în care să exerseze memoria și să se ajute fără să numere perechile fiecăruia.

POVESTEA · 23 / 25

Peștii, din nou

Doru întoarse un pește și un stejar. Lina își aminti un alt pește din turul ei și îi arătă locul când îi veni rândul.

Perechea ajunse în tava comună. Amândoi se bucurară. Urmară florile, norișorii și, la sfârșit, stejarii.

POVESTEA · 24 / 25

Patru perechi în tavă

Nu se grăbiră să amestece iar. Așezară toate cele opt jetoane cu imaginile în sus și le priviră. Aceleași desene le aduseseră nerăbdare, supărare, o oprire pentru îndreptat și, până la urmă, o joacă împreună.

Doru atinse marginea tăvii. Nu mai avea nevoie de încă o rundă ca să facă ziua frumoasă. Lina îi fusese alături și când greșise, și când găsise perechea. Puteau să încheie jocul cu masa întreagă, toate jetoanele și o invitație pentru altă zi.

POVESTEA · 25 / 25

Când închizi cutia

La plecare, Lina îl întrebă dacă mai putea veni să joace.

- Da, spuse Doru. Și cu perechi numărate, și împreună.

Închise cutia după ce verifică toate cele opt jetoane. Învățase că putea pierde un joc și tot putea păstra o prietenă, o regulă corectă și pofta de a încerca din nou.

Câștigul nu era promis nimănui. Grija față de celălalt rămânea însă o alegere pe care o putea face la fiecare rundă.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Ursulețul care voia să câștige mereu.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.